

почти сичкытъ избѣгвахъ отъ наказаніето поради слабостьта на съдовището ; и наконецъ постостоянствоваше на предложеніето аси да са даде единъ примѣръ.

И тъй Майориванкъ, обѣвенъ единогласно повиненъ, осѫди са на смърть чрезъ обѣсилото.

Той изслуша съ вниманіе осѫдителното туй рѣшеніе.

— На смърть чрезъ обѣсило ! извика громъгласно ; но не са обѣся потомокътъ на Цецилія Колберта лорда Балтиморскій.

Отведохъ го въ затвора. Аннита са облѣ съ сълзы и като бутижъ Макъ-Грегора по рѣката рече му ниско.

— Време е да дѣйствовамъ. Извѣстете на Джона.

II.
Край.

Ако и осѫденъ Майориванкъ като са въриж въ затвора заспа дълбокъ сънъ поради силнитъ въ него денъ вълнуванія.

На другія денъ са повече почуди отъ колкото оплаши като си припомни произшествіята на вчерашия денъ. Мислеше че сънува.

— Да ма обѣсїйтъ ! думаше, като са расхождаше съ рѣцѣтъ назадъ, туй е лошо шагуванье